

A MAGYAR BAPTISTA VILÁGSZÖVETSÉG VASÁRNAPJA

A Magyar Baptista Világszövetség vasárnapja alkalmából sok szeretettel köszöntök minden magyar baptista testvéremet. Az idén ez a nap február 2.

Isten kegyelmének tekintem, hogy a közöttünk lévő fizikai távolság ellenére tudhatunk egymásról és imádkozhatunk egymásért.

Bátorításként a következő páli buzdítást szeretném figyelemtekbe ajánlani: „Kérünk titeket, testvéreink, intsétek a télenkedőket, biztassátok a bátor-talanokat, karoljátok fel az erőtlene-
ket, legyetek türelmesek mindenkire.” (1Thesszalonika 5,14)

Napjaink szórakoztató ipara nagy sikereket ér el az emberek idejének elrablásában. Egyre többen vannak, akik semmittevésével és haszontalan télenkedéssel tékozzák idejüket. Ez a hívő embereket épp úgy érinti, mint az Istent nem ismerő személyeket. Éppen ezért, figyeljünk oda egymásra, és ha télenkedőket látunk, *intsük őket krisztusi szeretettel és a Szentlélektől kapott bölcsességgel.* Lelkesítsen bennünket mások intésében és saját odaszánásunkban elődjaink elköteleződése, akik *minden baptistában egy szorgalmas misszionáriust szerettek volna felfedezni.* Tudom, rendkívül nehéz dolgot kér tőlünk Pál, mert a télenkedésnek nagyon szétágazó okai lehetnek, de hiszem, hogy ha engedelmeskedünk az Igének, egyeseket megmenthetünk a kilátástalan jövőt hozó életvitelükből. Remélhetőleg a kárhozottól is.

Pál második kérése a *félénkek bátorítására* irányul. Egy bátor ember nem igazán tudja felfogni, hogy mi minden zajlik le egy olyan személynek a lelkében, aki tele van félelemmel és bizony-

talanságokkal. Érdeemes lenne ennek megértésére egyre nagyobb energiát fordítani, mert bátorítatlan emberekből egyre több van környezetünkben. Talán magunkat is köztük találjuk olykor. Egyikünk sem képes a körülöttünk élők szívéből minden félelmet elűzni, de talán kezdhethetnénk azzal, hogy olyan személyeket, akikről tudjuk, hogy félelemből nem mernek dolgokhoz hozzáfogni, és talán éppen ezért télenkednek, megkérünk egyszerű szolgálatok elvégzésére. Ezután pedig figyelünk rájuk, és a tőlünk telhető legjobb módon segítjük őket, hogy pozitív tapasztalatok és megvalósítások által csökkenjen és lehetőleg végleg elmúljon egy-egy félelmük.

Harmadsorban az *erőtlenek felkarolá-sára* vagyunk kérve az apostol által. A gyengeség nem jellemhiba. Aki erőtlenség, az legtöbbször nem tehet róla. Okozhatja ezt betegség, életkor vagy más tényező is. Éppen ezért, Isten azt várja tőlünk, hogy ezeket az embereket felkaroljuk. Szó szerint, nyújtsuk oda nekik a karunkat. Egyiket, vagy ha kell mind a kettőt. Pótolja a mi erőnk az ő erejüket és segítse a mi kezünk az ő tehetetlenségüket. Így tudjuk betölteni Krisztus törvényét, és így tudjuk szebbé tenni azok életét,

Minden baptista egy misszionárius.”
– Johann Gerhard Oncken

akik nem sok jót várnak az élettől. Talán vetés lesz ez, aminek gyümölcsét le is arathatjuk, amikor majd a mi erőnk fogy el. De ha itt a földön nem is kapjuk meg cselekedetünk jutalmát, hisszük azt, hogy olyan Atyánk van a mennyben, aki egy pohár vízzel is jutalmat ígér gyermekeinek.

Végül Pál *mindenki iránt való türelemre* kér bennünket. Talán ez a legne-

hezebb kérése az Úr szolgájának felénk, mert arra kér, hogy senkivel szemben ne legyünk türelmetlenek. Vannak az életünkben emberek, akiket még csak eltűrünk valahogy, de sajnos olyanok is vannak, akik rendszeres gyakorisággal felviszik a vérnyomásunkat. Sokszor a hozzánk legközelebb állók találhatók ebben a második csoportban. Segíthet nekünk eleget tenni Pál türelemre való buzdításának, ha tudatosan bennünk – a felszínes vallásos gondolkodástól eltérően –, hogy a türelmetlenség nem amolyan fehér bűn, jelentéktelen vétek, hanem nagyon is ocsmány és sok kárt okozó gonoszság. Ugyanis, amikor valaki *türelmetlen*, akkor *büszke* is, *megalázó* is, *sértő* is, és *jellemgyilkos* is lehet. A türelmetlen ember általában azért ingerült, mert úgy gondolja, hogy ő sokkal jobban és sokkal hamarabb meg tudná csinálni azt, amivel az embertársa várat magára, és egynél több próbálkozásra is szüksége van ahhoz, hogy célba érjen vele. Tanuljunk Istentől, aki türelmes Atyaként mutatkozik be a Bibliában, és ha mi az ő fiainak valljuk magunkat, akkor kövessük őt ebben is és legyünk türelmesek mindenkire!

A Magyar Baptista Világszövetség vasárnapján hálaadással imádkozom lelki testvéreimért - bárhol is éljenek a világon – és kívánom, hogy Isten segítségével *megérthessük* ezeknek az apostoli kéréseknek a fontosságát és haladéktalanul *hozzáláthassunk* a megvalósításukhoz, úgy a személyes, mint a gyülekezeti életünkben.

Püsök Dániel, az ÉAMBSz és a Világszövetség elnöke

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
 12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
 Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
 the Hungarian Baptist Convention
 of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
 1370 Michigan Blvd.,
 Lincoln Park, MI 48146
 Tel: (313) 382-3735
 herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
 a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Püskök Dániel, Lukács János
és Huli Sándor

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
 E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
 Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
 12409 Devoe St.
 Southgate, MI 48195
 Tel.: (734) 284-7107
 furbill@hotmail.com

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
 11727 Breadfruit Ln.
 VENICE, FL 34292
 rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DÁNIEL PÜSKÖK
 7379 Islington Ave.
 Woodbridge, ON, L4L 1W2, CAN
 pusokdaniel@yahoo.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. JÁNOS LUKÁCS
 911 Dighton Ln
 Schaumburg, IL. 60173
 lukacs19.10@gmail.com

Titkár / General Secretary:
REV. ALEX HOOLY
 1709 Moran
 Lincoln Park, MI 48146
 rev.hooly@gmail.com

Pénztáros / Treasurer:
JÓZSEF KOVÁCS
 13071 Orange St.
 SOUTHGATE, MI 48195
 joekovacs77@gmail.com

Q Press Graphic Design Studio
 2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

"MABAVISZ VASÁRNAP nem olyan rég-
 óta létezik. 2007. januárjában – a világ-
 szövetség akkori elnöke, Herjeczki Géza
 kezdeményezte (felhívása az Evangeliumi
 Hírnök 2007. januári számának 3. oldalán
 jelent meg)... Javaslatát kedvezően fogad-
 ták és attól a februártól kezdve mind-mos-
 tanig Mabavisz vasárnapot tartunk február
 elején - beszámolókkal és imakérésekkel
 segítve egymást a tárgyyszerű imádkozás-
 ban." Cím: *Miért nincs, ha van?* (2020.
 február)

Indítékairól (amik a Mabavisz vasárnap
 bevezetéséhez vezettek) a 2006. szeptem-
 beri számban így írt:

„Keresni fogom a módját annak, hogy
 a világ magyar baptistái - bárhol is lak-
 janak, egymással szoros testvéri kap-
 csolatban élhessenek... Az a célom, hogy
 mielőbb eljussunk oda, hogy jöllehet én
 Szokolyán, a Börzsöny hegység egy kis
 falujában születtem, de otthon érezhessem
 magam a New York-i testvérek között ép-
 pen úgy, mint Nagyváradon, Kossuthfal-
 ván, Debrecenben, vagy a Szilágyságban.
 És természetesen, hogy rám is úgy tekint-
 senek, mint közülük egyre. Nem vagyunk
 és nem leszünk egyformák, de azért test-
 vérek, azok vagyunk, máris.” (2006. szeptem-
 ber)

„Ez az első olyan alkalom, amikor tu-
 datosan és mindannyian egymásra figye-
 lünk, hogy egymást még jobban megis-
 merjük, hogy még informáltabban tudjunk
 imádkozni testvéreinkért, hogy észreve-
 gyük, hogy örömeinkben és terheink hor-
 dozásában nem vagyunk egyedül.” (2007.
 február)

Az első évben én gyűjtöttem össze a
 beszámolókat, interjúkat a tagszövetsé-
 gek életéről, a következő évtől kezdődően
 azonban már a Mabavisz vezetői gondos-
 kodtak az anyag összegyűjtéséről, s azt az
 Evangeliumi Hírnök februári számaiban
 mindig közzétük.

A világtalálkozókról és a világsszövet-
 ségről lapunk 2013. februári számának
 ezeket az írásait ajánlom az esetleges ér-
 deklődők figyelmébe: **Jó hírt hozott ne-
 künk / Mabavit és Mabavisz – Herjeczki**
**Géza; Miért alakítunk világsszövetsé-
 get? - Novák József** (eredetileg: 1993. ja-
 nuár); **Nagy áldás származna – dr. Ud-
 varnoki Béla** (eredetileg: 1990. október);
**20 éves a magyar baptisták világát át-
 fogó szövetsége – dr. Mészáros Kálmán.**

Végül még valamit: bár az "Áhitat" ki-
 adványaink az idén sem tartották fontos-
 nak hogy a Mabavisz vasárnapra készített
 imatémákért imádkozzon gyülekezeteink
 testvérisége legalább azon a reggelen, to-
 vábbra is hangsúlyozom a Mabavisz va-

sárnap fontosságát, lehet hogy utoljára.

Február hónap másik jeles alkalmát a
Házasság Hete, melynek több mint 10 éve
 mi is helyet adunk lapunkban. Köszönöm
 Varga György lelkipásztor testvérnek a
 téma elindítását, rövid értelmezését.

Kegyelettel emlékezünk lapunkban is
 szeretett testvéreinkre: dr. Szenohradzski
 Jánosra és dr. Sallai Jakab lelkipásztorra.
 (szerk)

ESEMÉNYNAPTÁR

Február 14-17. Ráma
WINTER YOUTH CONFERENCE

Március 21-23. Billy Graham Center
at the Cove
NŐI KONFERENCIA

Április 26. Alhambra
SZÖVETSÉGI ÉVKÖZI GYŰLÉS
- (VB és MJB)

Április 27. Alhambra
LELKIPÁSZTOR BEIKTATÁS
(Szűcs Dávid)

Április 28-május 3.
Lelkipásztor csendesnapok

Május 23-25. Detroit
TAVASZI IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ

Június 30-július 5. Ráma
YOUTH CAMP

Július 4-6. Ráma
KÖZGYŰLÉS

Július 7-13. Ráma
GYERMEKTÁBOROZÁS

American Hungarian Baptist
Convention of North America, Inc.
Circle of Friends Donations
received September 2024.
through January 2025.

BARÁTI KÖRI ADAKOZÁSOK

Karoly Fulop, Broadview Hgts. OH. \$200;
 Alexander Veres, Parma, OH. \$100; Oscar
 Szomor, Scarsdale, NY. \$50; Frank Szabo,
 Palatine, IL. \$100; Ruth Cziraky, Cocoa, FL.
 In Memory of Barnabas J. Halo \$75; Kornel
 Gerstner, Forest, VA. \$250; Geza Herjeczki,
 Lincoln Park, MI. \$100.

Total: \$875.00

Thank you for your faithful support
Jozsef Kovacs Treasurer

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net

BESZÉLGESSETEK A HÁZASSÁGOTOKÉRT!

Vágy, igény, kihívás, jó és rossz élmények, félelem – megannyi érzés és élmény fűződik ezekhez a szavakhoz. De bármit is indítanak meg bennünk, abban bizonyosan egyetértünk, hogy két személy közötti kapcsolódás nincs anélkül, hogy a másik számára is érzékelhető, érthető módon *megosszuk*, azt, ami bennünk van, és *befogadjuk* azt, amit a társunk oszt meg velünk.

A kommunikáció legegyszerűbb meghatározása az osztozás. Enélkül képtelenek lennénk közel kerülni egymáshoz, átélni a közelség, az egymáshoz tartozás, a másikkal való kapcsolatunkban a biztonság élményét. **Beszélgetni:** megosztani a gondolataimat, véleményemet, érzelmeimet, meggyőződésemet, félelmeimet, álmaimat, önmagam. *Megértetni* magamat a másikkal, és *megértetni* a másikat. Kapcsolódni a házastársamhoz, egyre szélesebben, egyre mélyebben. Egyre inkább összenyílni, egyre inkább eggyé válni, miközben mindketten nem *feladjuk*, hanem *odaadjuk* a másiknak önmagunkat. A házasság isteni szándéka és ígérete ez: „*Ezért hagyja el a férfi apját és anyját, ragaszkodik feleségéhez, és ezért lesznek egy testté. Még mindketten meztelenek voltak: az ember és a felesége is, de nem szégyellték magukat.*” (1 Mózes 2:24-25)

Feleséggel több, mint negyven éve ismerjük egymást, közel 38 éve vagyunk házasok. Kapcsolatunk kezdetén bárkivel tudtam bármiről beszélgetni (erre most is képes vagyok), de önmagamról, saját lelkivilágomról a legnehezebben, még vele is. **Sokkal könnyebb volt együtt csinálnunk valamit, mint beszélgetni, osztozni. Kemény munkával, akarással és sok-sok gyakorlással jutottunk el oda, hogy házasságunk stabil, és egyre biztosabb tartópillére lett a kommunikáció.**

Amikor beszélgetünk, leginkább magunkról és egymásról beszélgetünk. Osztozunk, megosztjuk egymással önmagunkat. Mára úgy szövődött össze a

lelkünk, mint az egymás mellé ültetett fák föld alatti, láthatatlan gyökerei. Ezer szállal kötődünk egymáshoz, és minél jobban, annál erősebb és teherbíróbb a házasságunk. Annál jobban ismerjük, értjük és szeretjük egymást. Annál inkább elfogadva és biztonságban tudjuk magunkat a másikkal való kapcsolatunkban. És annál készségesebbek vagyunk változni, formálódni, növekedni úgy a hitünkben, mint a házasságunkban.

Néhány praktikus „beszélgetős” tanáccsal hadd bátorítsunk most minden házaspárt, hogy ők is átélhessék a házasság egyre mélyülő élményének valóságát.

A beszélgetés lehetőség a házastársam építésére. Pál apostol szavain keresztül mondja Isten: „*építse egyik a másikat, ahogyan teszitek is*” (1Thess 5:11) Más szóval: erősítsétek egymást a hitben, bátorítsátok egymást a lélekben. Ismerve a házastársam lelkének valóságát, úgy tudom őt építeni, hogy az számára is hasznos és bátorító legyen. Ehhez először a *megértésre* törekedjünk. Kérdezzük és hallgassuk meg a másikat. Értő, az ő valóságát nem ítélni, hanem megérteni akaró, vele osztozni és együttérezni szándékozó odafigyeléssel. Apró, nyitogató kérdésekkel, mint amikor keresünk valamit, amiről tudjuk, hogy ott van, és ezért kitartóan, türelmesen bekukkantunk a rejtett helyekre is. Amikor megértést keresünk, pontosan ezt tesszük: kitartóan és türelmesen keresünk, hogy aztán a megtalálás (egyetértés) örömeben osztozhassunk.

Amikor saját világunkról beszélünk, a fontos témákban **készüljünk fel a beszélgetésre.** Szedjük össze gondolatainkat, formáljuk mondanivalóvá. Gondoljuk át, hogy mit szeretnénk, hogy a házastársunk tudjon, értsen, figyelembe vegyen velünk kapcsolatban. Legyenek azok tények, saját véleményünk, érzéseink, vágyaink vagy szükségleteink. *Soha ne tételezzük fel, hogy azt a másik úgyis tudja.* És ne várjuk el, hogy tudja anélkül, hogy azt mi megosztottuk volna vele. Miután elmondtuk, amit szeretnénk volna megosztani, kérdezzük meg, hogy mit értett meg belőle. Ha nem mindent, ne hagyjuk félbe, amíg el nem jutottunk a közös megértésig.

Legyenek megfontoltak a szavaink. „*Élet és halál van a nyelv hatalmában, amelyiket szereti az ember, annak a gyümölcsét eszi.*” (Péld 18:21) Egy másnak mondott szavaink lehetnek életet, gyógyulást, reménységet, bátorítást adó eszközök, de lehetnek gyilkos, elbizonytalanító, lelket betegítő mérgek nyilak is.

Mielőtt egyetlen szót is kimondanánk, annak a házastársunkra gyakorolt hatását is gondoljuk végig. *Az őszinteség nem azt jelenti, hogy felelőtlenül mindent a másikra zúdítok,* ami éppen bennem van. Még akkor sem tehetem meg ezt, amikor felfokozott érzelmi állapotban vagyok (Ef 4:29).

A beszélgetés gyakran akaratlagosságot igényel. „Szavaim fáradt nyilak, földre hulltak az útjukon” – éneklí Balázs Ferenc megindítóan szép vallomásaiban. Sokszor érezzük magunkat így: *nincs már erőnk* elmondani, még egyszer elmondani, *sokadszor elmondani...* Vagy egyáltalán csak beszélni. A hallgatás, halogatás vagy felszínesség általában olcsóbbnak tűnik. Néha úgy érezzük, hogy könnyebb lenne elhordani egy hegyet, mint kinyitni a szánkat, és kimondani azt, ami a lelkünk legmélyén van. Mélyülő osztozás nincs áttörések nélkül.

És a legvastagabb falak a kommunikációval szemben a félelem falai. Félelem attól, hogy ha megosztom magam a másikkal, akkor ő félreért, megítél, a helyzetemmel visszaél, elfordul, elutasít. Ezek a falak csak bennünk tűnnek lerombolhatatlannak. **Krisztusban azonban van erőnk megélni azt, amit a hitünkben már igazságnak fogadtunk el.** Igazságnak fogadtuk el, hogy *Ő teremtet bennünket olyanakká, amilyenek vagyunk.* Ezért vállalhatjuk magunkat a házastársunk előtt. Igazságnak fogadtuk el, hogy *újjászült bennünket Krisztusban, új természet részeseivé tett bennünket.* Ezért öröm odaszánni magunkat az Istennek tetsző életre. Igazságnak fogadtuk el, hogy *a házasság Tőle származik,* és az végső soron Krisztus és az egyház kapcsolatának mintájára, annak bemutatására adatott (Ef 5:22-33). Ezért nem ragaszkodunk saját elképzeléseinkhez és elvárásainkhoz, hanem készségesen és taníthatóan igazodunk ahhoz, amit Ő mond a házasságról. És igazságnak fogadtuk el azt is, hogy *a bennünk lakó Szentlélek által van erőnk, és vannak eszközeink,* hogy minden bennünk lévő magaslatot, ami Krisztus ismerete ellen emeltetett, leromboljunk. Ha az osztozás nem megy saját erőből, jókedvből, ha nem ideálisak a körülmények, akkor is válasszuk és tegyük azt, ami az Ő dicsőségét tükrözi, a mi házasságunkat pedig erősíti és mélyíti.

Bátran hívjuk meg házastársunkat saját lelkünk világába, és kéredezünk be az övébe. Beszélgessünk a házasságunkról, a házasságunkért!

Varga György lp. (Budapest)

MABAVISZ vasárnap, 2025. február 2. - Hálaadás és imatémák

ÉSZAK-AMERIKAI MAGYAR BAPTISTA SZÖVETSÉG

Sok szeretettel köszöntjük magyar baptista testvéreinket a MABAVISZ vasárnap alkalmából Pál apostol buzdításával: „*Kérünk titeket, testvéreink, intsetek a télenkedőket, biztassátok a bátortalanokat, karoljátok fel az erőtlenekeket, legyetek türelmesek mindenkihez.*” (1Thesszalónika 5,14)

Mindenekelőtt hálánkat szeretnénk kifejezni Istennek, hogy az elmúlt évben velünk volt, megáldott minket, és használta életünket az Ő országának építésében.

Adjatok velünk együtt hálát Istennek:

- *gyülekezeteinkért*, amelyek tudatosan törekszenek Jézustól kapott küldetésük betöltésére;
- *lelkipásztorainkért*. Nagyon örülünk, hogy az *Alhambrai Gyülekezet* is

kapott lelkipásztort *Szűcs Dávid* testvér személyében, így minden gyülekezetünkben aktív lelkipásztor szolgálhat, akik a kétheti rendszerességgel megtartott szolgatársi zoomos alkalmak által építik, segítik, nevelik és támogatják egymást;

- a lelkipásztori, ifjúsági, női, férfi *al-szövetségeinkért*, és azok vezetőiért, valamint azért a lelki szolgálatért, amellyel ezek a szervezetek összefogják és segítik a hozzájuk tartozó személyeket;

- azokért az *új tagokért*, akik Jézus áldozatának gyümölcseként és a gyülekezeteink missziós szolgálatának eredményeként megtértek és közösségeinkhez csatlakoztak;

- a 117. éve folyamatosan megjelenő szövetségi lapunkért, az *Evangeliumi Hírnökért*, valamint annak szerkesztőjéért, *Herjeczki Géza* testvérért;

- a *fiataljaink* között tapasztalható összefogásért és jó lelkületért, aminek gyümölcseként ifjúsági találkozók, ifjúsági táborok, missziós utak, valamint ifjúsági vezetők konferenciái vannak szervezve;

- a szövetségünk rendelkezésére álló *Ráma táborért*, amely 65 éve nyújt lehetőséget minden korosztály számára testi és lelki feltöltődésre;

Kérünk imádkozzatok velünk:

- gyülekezeteink *megújulásáért* és létszámbeli *szaporodásáért*;
- közösségeink *szociális szolgálatáért*, hogy az elesettekhez, kiszolgáltatottakhoz és a legsebezhetőbbekhez is eljuthasson Isten szeretete és gondoskodó kegyelme;
- közösségi *programjainkért* (szövetségi évközi gyűlések és nyári választói közgyűlés; ifjúsági találkozók; ifjúsági és gyermektáborok; házasság konferenciája; női konferencia; alhambrai lelkipásztori beiktatás, torontói misszió kezdetének 100 éves jubileuma; bemerítési ünnepélyek, valamint ehhez hasonló ünnepek és fontos események);

- a Floridában, Venice-ben történő *gyülekezetplántáló* misszióért, *Kulcsár Attila* lelkipásztorért és családjáért; valamint a *kelownai* missziós gyülekezetért, amellyel szoros kapcsolatot tartunk fenn;

- fiatal felnőttjeinkért, hogy találjanak istenfélő, *hívó házastársat* (lehetőleg magyar származásút).

Képek: Alhambra, az új lelkipásztor és családja, Balla Zsigmonddal / Torontó: bemerítkezők, ifjúsági találkozó / Detroiti karácsony

Püsök Dániel elnök, ÉAMBSz

ERDÉLYI MAGYAR BAPTISTA SZÖVETSÉG

Hálásak vagyunk, hogy 2024 tavaszán *Szilágyballán* megnyílt a Szilágy-sági Missziókerület székhelyének és a Szilágysági Bibliaiskolának helyet adó *Cserepka János Oktatási Központ*. Imádkozzunk, hogy az épület töltsön be rendeltetését, és sok áldott találkozás, együttlét színhelye legyen az Úr dicsőségére!

Magyarnyelvű teológiai oktatásunk már három évtizedre tekint vissza. Há-

lásak vagyunk azokért a fiatal testvéreinkért, akik 2024-ben megkezdtek teológiai tanulmányaikat. Imádkozunk értük, hogy az Úr áldja meg őket a szent szolgálatra való felkészülésükben!

Van néhány gyülekezet, amelynek *lelkipásztorra van szüksége* (Kovácsna, Marosvásárhely, Kolozsvár, Margitta, Székelyhíd). Imádkozunk, hogy az Úr

mihamarabb rendelje ki a legmegfelelőbb személyeket ezekbe a körzetekbe!

A *Sólyomkövári Tábor* 2024-ben is számos rendezvénynek, istentiszteleti alkalomnak adott helyet. A többszáz fő befogadására alkalmas legnagyobb épület még nincs teljesen kész. Imádkozunk, hogy az Úr rendelje ki a szükséges anyagiakat a munkálatok befejezéséhez!

Az *Oláh házaspár* Nagykárolyban végez gyülekezetplántáló munkát. A városban nincs magyar baptista gyülekezet. Imádkozunk, hogy az Úr nyisson kapukat az evangélium számára, és adjon bölcsességet testvéreinknek a misziós szolgálatban!

Az elmúlt két évhez hasonlóan az *Iffjúsági Szövetség* 2024 decemberében is 250 tagú zenész és énekes csoporttal dicsőítette Istent, és hirdette az evangéliumot több ezer ember előtt. Ezt a szolgálatot 2025-ben is folytatni szeretnék. Imádkozunk ezért a szolgálatért!

A *Hargita Keresztyén Táborban* minden évben sokszáz vendégnek van

alkalma a lelki feltöltődésre, az ige hallgatására, a közösség ápolására. Imádkozunk, hogy a 2025-re tervezett táborozások, konferenciák is legyenek áldásul a résztvevők számára!

Hálásak vagyunk a *Bibliai Olimpiáért*, amit a *Vasárnapi Iskolai Szövetség* szervez, és amely ösztönzi a gyülekezeteinkben lévő gyermekek sokaságát,

hogy tanulmányozzák, és még jobban megismerjék Isten igéjét. Imádkozunk, hogy az ige teremjen jó gyümölcsöket a gyermekek életében!

Képek: Lelkipásztorok, tanárok és diákok a Teológia 30-ik jubileumán a Nagyvárad-belvárosi imaházban / Lelkipásztor-családok a Hargita Táborban / Fiatalok a Hargita Tábor kápolnájában / Tanácskozás a Sólyomkövári Tábor munka alatt lévő ebédlőjében

Kiss Lehel kommunikációs
alelnök RMBGYSZ

FELVIDÉK

Sok szeretettel köszöntjük mi is a világon élő magyar baptista testvéreinket azzal az igével, amivel többször is foglalkoztunk az elmúlt hetekben: „*Annak pedig, aki megőrizhet titeket a botlástól, és dicsősége elé állíthat feddhetetlenségben, ujjongó örömmel: az egyedül üdvözítő Istennek a mi Urunk Jézus Krisztus által: dicsőség, fenség, erő és hatalom öröktől fogva, most és mindörökké. Amen.*” (Júdás 24-25)

Hálásak vagyunk az Úrnak a megtartásért és a hűségéért, amit az elmúlt évben is tapasztalhattunk.

Hálát adunk Istennek:

- Hogy az elmúlt évben is volt *bememlékezőnk*, és vannak érdeklődők *látogatók*, akik nyitottak az Úr igéje és a gyülekezet felé. Hálásak vagyunk, hogy

sok szolgáló testvért adott gyülekezetünknek.

- Hálásak vagyunk *fiataljainkért*, azért, hogy megkeresik a módját a közösség gyakorlásának, és hogy lelkesen és hűségesen kiveszik részüket a szolgálatból a gyülekezetben.

- Külön öröm, hogy mind a zenei, mind az igei szolgálatban jelen van *Dóczy Sándor Efraim*, aki fiatal teológusként szolgálataival felüdíti lelkünket. Hálásak vagyunk, hogy a *Szlovák Baptista Egyház* lelkipásztor asszisztensé avatta a *Komáromi* gyülekezetben. Azért imádkozunk, hogy tanulmányai

befejeztével megtalálja az Úrtól rendelt helyét, és ami rábízatik, azt örömmel tudja végezni.

- Hálások vagyunk, hogy a hosszú évekig zárt *Marcelházi* imaházat a *Komáromi* gyülekezettel együtt felújítva újra megnyithattuk, s újra lehet rendszeres magyar istentisztelet. Örülünk, hogy az evangelizációk alkalmával eljött több érdeklődő is az egész környékről.

- Hálások vagyunk a *dunaszerdahelyi* misszió további fejlődéséért és megerősödéséért, és a gyülekezetünkhöz tartozó szórványban élők kitartásáért az Úr és a gyülekezetünk iránt.

- Hálások vagyunk, hogy gyülekezetünk otthont ad a *Közbenjáró* Edesanyák csoportjának, akik hetente összejönnek imádkozni gyermekekért, iskolákért, pedagógusokért, és hogy egy új imacsoport is indult a szomszéd községben.

Kérjük, hogy imádkozzatok:

- Imádkozzunk a *legfiatalabb* generációért, akikből a legkevesebb van gyülekezetünkben - Isten még a kövekből is tud fiakat adni. A vasárnapi iskola nagyon hiányzik már közösségünkben. Imádkozzunk az *ifjúságért* is, hogy fennmaradjon a lelkesedésük, és hogy gyarapodjanak!

- Imádkozzunk azokért, akik gyülekezetünk tagjai voltak, vagy keresőkként

látogattak minket, és teljesen *elmaradtak* családtagjaikkal együtt. Munkálkodjon az Úr a szívükben!

- Imádkozzunk, hogy az Úr adjon *kitartást, vezetést és további erőt* a szolgálathoz és a misszióhoz a gyülekezetünkben és az egész magyar környéken!

képek: Bemerítés Szentpéteren / Dóczé Efraim felavatása / Ökumenikus istentisztelet / Koreai gyerekmissziós alkalom

Dóczé Bálint lelkipásztor

KÁRPÁTALJA

Imádkozzatok értünk, hogy az Úr adjon *bölcsességet, látást, tőle jövő vezetést*.

Imatéma a *gyerekmisszió*, a szociális *konyha* ütemes működése továbbra is, de a legfontosabb, hogy az Úr vonja *közel magához* az embereket.

Nagy szükség a lelki *ébredés* a községünkben.

Imádkozzatok a gyülekezetünk *sza-
porulatáért*.

Tóth Sándor diakónus-evangélista

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: *Püsök Dániel* (Amerika)
Alelnökök: dr. *Borzási Pál* (Erdély)
Papp János (Magyarország)
Főtktár: *Rajna Otto* (Erdély)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A *Magyar Baptisták Világszövetségébe* hat magyar baptista szövetség tartozik. Imádkozzunk egymásért!

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, *Papp János* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. *Borzási Pál* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Püsök Dániel* elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán* és *Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczé Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nehra Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

MAGYARORSZÁG

Hálások vagyunk:

- az *új gyülekezetek* születéséért és növekedéséért: B18 Baptista Gyülekezet Budapest, Gyomaendrődi Baptista Gyülekezet, Kalocsai gyülekezet plántálás indulásáért és más plántálói szolgálato-
kért

- azért, hogy mintegy 8000 *Bibliát* osztottunk szét a baptista fenntartású iskolákban

- mert felavattuk a *Füredi Kamilla há-
zat Sierra Leonében*, ahol misszió mun-
kások és lelkipásztorok kapnak szállást
teológiai tanulmányuk idejére

- hogy a *Bibliai Családi Parkkal* or-
szágszerte számos helyen rendeztek a
gyülekezetek evangelizációs rendezvé-
nyeket

- a gyülekezeteinkben és az intézmé-
nyeinkben végzett misszióért

- a karitatív munkáért, azok támogatójaért, és hogy az elért családoknak az Igét is hirdethetjük

- a csantavéri Biblia múzeumért, amely egyre komolyabb tartalommal nyújt sokrétű információt

Kérések:

- a megszentelődésért, odaszánt életpéldákért, akik tovább szolgálnak közöttünk

- a következő generációért, akik már most is aktívak, hogy épüljenek bele Isten tervébe,

- hogy az országban, és a közvetlen környezetben végzett sokszínű szolgálataink legyenek Krisztusra mutatóak, vezessék el az embereket a Megváltóhoz

Kéréseink:

- Isten adjon *ébredést* a magyar emberek között!

- Isten adjon még több elhívott *munkást*, akik szolgálatba állnak.

Képek: Budapest B18 Baptista Gyülekezet / Gyomaendrődi Baptista Gyülekezet / Füredi Kamilla ház Sierra Leonában / Bibliai Családi Park

Hegedűs Ádám missziói koordinátor

VAJDASÁG

Hálások vagyunk:

- Istenünk megőrző kegyelméért, szeretetéért

- a hűséges gyülekezeti tagjainkért, aktívákért, imádkozókért

- a lelki növekedést keresőkért, és az érdeklődőkért

- a folyamatos tiszteletekért, a megtérőkért, táborokért, amelyekben vendégek, és helybeliek együtt hirdethették az örömhírt, több száz gyermeknek

- fejlesztésekért, amit tovább csinálhattunk az elmúlt évben

- a női munkáért, foltvarró klubokért

- a sokféle nehézséggel küzdő emberekért, hogy meglássák, Krisztusban van az igazán teljes megoldás

- a gyermekekért, akiket nyaranta megérint az Ige, hogy épüljenek be a gyülekezeti programokba

- a kornak megfelelő eszközökkel tudjuk megszólítani azokat az embereket, akiket másképpen nem érünk el

Képek: Bibliamúzeum Csantavéren / Bemerítés Pacséron

A vajdasági gyülekezetek nevében: *Nyúl Zoltán, Nagy Tibor* lelkipásztorok

Az anyagot összegyűjtötte és rendezte: *Rajna Ottó*
MABAVISZ főtítkár

I had the privilege of joining thousands of young adults from around the country at **Passion Conference 2025 in Atlanta, Georgia**. We attended the conference on January 2-4 with a few of our youth, accompanied by *Kulcsár Attila*. The conference took place over 3 days, with 6 sessions in total. Speakers included *Christine Caine, Jon Tyson, Sadie Robertson Huff, Jonathan Pokluda, Louie Giglio, and Earl McClellan*. In between these speakers, we praised God with both well-known and new songs by famous artists like *Kristian Stanfill, Cody Carnes, Kari Jobe, Brooke Ligertwood, KB, and Crowder*. We learned about God's plans, our role in bringing

who attended the Passion Conference, would take the messages that God put on our hearts and carry them back to our cities and campuses. My hope is that we would take part in the move of God and revival which is changing lives around our nation!

Sharika Szabo

Passion 2025 was an experience unlike any other. State Farm Arena was filled with thousands of 18–25-year-olds from around the world, united in worship and eager to hear God's message. Singing in unison and listening together

Based on Isaiah 26:8, **the goal of the passion conference was** "...to glorify God by uniting students in worship, prayer and justice for spiritual awakening in this generation."

The conference went from Thursday evening to Saturday noon, and we had the opportunity to worship and praise God together as well as listen to scripturally rooted teaching from pastors such as Louie Giglio and Jonathan Pokluda. As others have most likely already written about teachings that really stood out to them from this conference, I'd just like to write about its **atmosphere**.

I think through this conference we really got to see a **glimpse of what heaven will truly be like**. While waiting in line to get into the conference, we had the chance to speak to those in front of and behind us in the line. We met people from New Mexico, Florida, and even

Him glory, and what it means to be filled with the Holy Spirit. Our group was able to have meaningful conversations, lots of laughs, board games, and countless new memories.

For me, the experience of worshiping with thousands of 18-25 year olds was so encouraging. Sometimes, it can get lonely when I feel like the only student at my school or in my class that even believes in God. Being able to look around the room and see young adults with their hands lifted high in praise was so uplifting. Kristian Stanfill mentioned a verse from Numbers 11:29, "*But Moses replied, 'Are you jealous for my sake? I wish that all the Lord's people were prophets and that the Lord would put his Spirit on them!'*" While we can sometimes be jealous of the grand miracles God did for his people in Moses' time, in this verse we find that Moses wished for a time such as the one we live in today! God's people, all over the earth, can be united in the Spirit and can prophesy of his goodness every day. My prayer is that our youth, and all those

felt like a glimpse of heaven. I'm deeply thankful for the opportunity to attend and grow in my faith.

Starting the new year at Passion, I prayed for Christ to guide us, the *Hungarian Baptist Youth*, and reveal what He wants to teach us this year. *Louis Giglio's message* profoundly impacted me. He reminded us that everything—stars, mountains, the perfect and imperfect—exists to glorify God. It's not about what we do but how we do it. **Our lives, no matter our roles or circumstances, are meant to magnify Christ and reflect His greatness.**

This year's annual youth theme, "**Beyond the Veil**," focuses on entering God's presence and experiencing His glory. As Moses pleads with God in Exodus 33:18, "*Now show me your glory.*"

This year, I pray we embrace the beauty of God's works and *live lives that glorify the name of Jesus Christ, discovering the fullness of His presence Beyond the Veil.*

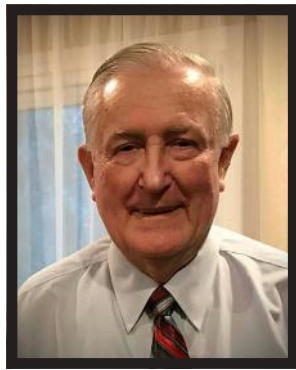
Peter Kovacs

heard of someone coming from India. It was amazing to hear how God was working in their lives too, even though we might be separated from some of them by large distances, different cultures and in some cases different languages. God is amazing, all powerful and working everywhere that people might come to know Him. Someday, we will all get to worship the Lord together, and this conference was an amazing opportunity to see what that will be like, even if it was just a small glimpse of it.

"I will make your descendants as numerous as the stars in the sky and will give them all these lands, and through your offspring all nations on earth will be blessed" Genesis 26:4

Bence Weisz

FEB 14-17	WINTER MINI CONFERENCE CAMP RAMA, CANADA
MAY 23-25	SPRING YOUTH CONFERENCE DETROIT, MI USA
JUNE 30-JULY 5	RAMA YOUTH CAMP CAMP RAMA, CANADA

DR. SZENOHRADSZKI JÁNOS

(1938. szeptember 23 – 2025. január 5)

Szeretett testvérünk *Kiskőrösön* született, és ott töltötte gyermekkorát. Hívó szülei istenfélelemre nevelték Jánost (még öt fiútestvére született); a szorgos munka mellett a tanulás és mások szolgálatának a fontosságáról láthattak sok példát otthon és a népes helyi baptista gyülekezetben. A gimnázium elvégzése után a *szegei Orvostudományi Egyetemen* szerzett diplomát 1963-ban. Előbb sebészi, majd aneszteziológusi szakszolgálatot végzett. A hetvenes években *Petri Gábor* professzor mellett dolgozott, akinek a támogatásával az angliai Leeds-be mehetett hosszabb tanulmányútra.

1972. május 12-én kötött házasságot *Marosi Emesével* a rákospalotai gyülekezetben. Az ifjú pár lelki otthona a szegei baptista gyülekezet volt, ahol János diakónusként, majd avatott presbiterként (1987) szolgált. A gyermekük, *János*, 1987. október 6-án született.

Az *University of California San Francisco Aneszteziológiai Tanszék* professzora meghívására 1990 márciusában családjával együtt San Francisco-ba költözött, ahol oktatott és folytatta Magyarországon megkezdett kutatói munkáját. Addigra nemzetközi szakfolyóiratok publikálták az altatásnál használt izomrelaxálókról és egyéb gyógyszerkutatásairól írt tanulmányait. San Franciscóban, az egyetemi kórházban aneszteziológusként is dolgozott. A Golden Gate Baptista Szeminárium területén volt a lakásuk, és a közeli *Tiburon Baptista Gyülekezet*hez csatlakoztak, ahol megbízták a diakónusi szolgálattal is. Hálával és örömmel beszélt mindig ottani élményeiről, gyermekük megtéréséről és bemelegítéséről, szolgálataikról a kórusban, a harangkórusban, és a börtönmisszióról a hírhedt San Quentin börtönben.

1996 novembere végén az *University of Southern California Aneszteziológiai Tanszék* meghívására költöztek az állam

déli részére, *Pasadenába*. Azonnal bekapcsolódtak az *alhambrai* gyülekezet életébe. János testvér örömmel és teljes odaadással vett részt a zenei szolgálatokban (kórus, orgonista), a tanításban (a felnőtt vasárnapi iskolai foglalkozásokat vezette), és az igei szolgálatokban. Az egyetemről egyenesen az imaházhoz jött szerda esténként bibliaórára, de részt vett a fizikai munkákban is. Előjáróként, nagy tapasztalata és alapos Biblia-ismerete mellett, elsősorban a példájával szolgált; figyelmes szeretettel járt el minden ügyben.

Egy bibliaórai foglalkozás végén (2017 májusában) azt kértem a résztvevőktől, hogy a következő héten készítsenek listát azokról, akik Isten áldásának a csatornája voltak az életük során. Előttem van most is a három gépelt oldal, amire címként ezt írta Dr. Szenohradszki János: „*Home Work (Mennyi jót kaptam az Úrtól eddig életemben)*”. Visszaemlékezésében 8 pontba csoportosította a neki legfontosabb kapcsolatokat, eseményeket és helyszíneket. A sok névből és megjegyzésből azokat idézem, amelyek testvérünk személyiségét és lelkületét leginkább érzékeltethetik azok számára is, akik személyesen nem ismerték őt.

Édesanyjával, édesapjával és nagymamáival kezdi a visszaemlékezést, amit a lelkipásztorok felsorolása követ (a *kiskőrösi Barkóczy Páltól* a *Santa Monica-i Hunter Vadász Jánosig*). Vasárnapi iskolai tanítói között elsőként az édesapját említi, de nekem is gyakran mesélt a gyermekgyógyász *Dr. Ken Eakins*-ről, aki a Golden Gate Baptista Teológiai Szemináriumnak az Őszövetségi tudományok tanszékét vezette akkortájt. Egyházi ének- és zenetanárai között – édesapja után – többek között *Balázs Miklósról*, *Dr. Beharka Pálról* és *Bányai Jenőre* emlékezik, a rüschlikoni (Svájc) nyári teológiai tanfolyamokon résztvevő magyarországi és erdélyi lelkipásztorok mellett, beszélgetéseinkben is felidézte az élményeit *ifj. Dr. Bartha Tibor* ref. lelkipásztorról, lenyűgöző felkészültségéről, amivel a református teológus hozzájárult az ott folyó közös munkához. A „*Home Work*” 6. pontját így vezeti be: „*Hívásomban, tanulmányaim során segítségemre voltak, mint eszközök a jó Isten kezében, akikért mindig, most is hálás vagyok...*”. A gimnáziumi tanárai közül részletesen ír a református hívó *Dr. Szilágyi Sándorról*, majd *Hollósy Kornéliáról* igazgatóról. Egyetemi professzorai és későbbi munkatársai között

Dr. Törő Imre akadémikust, *Dr. Petri Gábert*, *Dr. Földes Ferencet*, és végül *Dr. Ronald L. Katz*-ot említi, akivel közel 20 évet dolgozott a USC-n. A gyülekezetünkben eltöltött (akkor) 21 év kapcsán, hálával emlékezik a testvériség szeretetére. Legterjedelmesebben a családjáról, feleségéről Emeséről („*mindenben a legjobb támaszom*”) és Jánosról ír, „*aki már 9 évesen odaszentelte az életét az Úr Jézusnak*”. Érdekes és nekem tanulságos helyen, a családjáról írva fejezi ki a háláját fia barátaiért is, majd *Soli Deo Gloriával* zárja a „házi feladatot”.

A szövetségünkbe tartozó gyülekezetek testvérisége is hálával emlékezik Szenohradszki Jánosra. Több írását olvashattuk az *Evangéliumi Hírnökben*. A Szövetség működését leíró szabályzat megfogalmazásában kulcsszerepet vállalt. A *Férfiszövetség* vezetésére választottuk kétszer is, és ő vezette be, hogy a nyári szövetségi gyűlés záró-istentiszteletére, vasárnap estére a férfiak készüljenek különböző szolgálatokkal. Többször is János testvér vezette a *Jelölő bizottság* munkáját, majd a választásokat.

Életének utolsó szakaszát szülővárosában, Kiskőrösön töltötte. Ott érte a hazahívó szó 2025. január 5-én, hajnalban. Kérése szerint, a *Kiskőrösi Evangélikus Temető* kertben búcsúzott tőle családja és a magyarországi testvériség 2025. január 18-án. A vigasztalás ígét egykori, szegei lelkipásztora *Révész Árpád* hirdette. *Győri Gábor* kiskőrösi lelkipásztor volt a liturgus, és ő ismertette János testvér életútját, melyet sógora, *Győri Kornél* lp. készített el.

Hálával és kegyelettel emlékezünk János testvér életére és szolgálatára gyülekezetünkben és a magyar baptista testvériség köreiből. Mindent példás alázattal és felkészültséggel végzett. Megértéssel és tisztelettel volt fiatal és idős iránt – folyton ügyelt arra, hogy előre engedje a másikat. Biblikus meggyőződése szerint élt. Én tanúja voltam annak, hogy tudományos munkatársai, de az intézet takarítója is tisztelték és szerették - a családi névvel nehezen birkózva - „*Doctor John*” -t. Vigyázta és tovább növelte a magyar tudósok jó hírét az USA vezető egyetemén és számos nemzetközi tudományos konferencián. Teljes figyelemmel volt jelen a beszélgetésekben, a belé vetett bizalommal soha nem élt vissza. Az Úr megváltott gyermekeként élt.

Novák József

DR. SALLAI JAKAB
lelkipásztor 1975-2025

1975. augusztus 4-én született *Szilágynagyfaluban*, második gyermekként a családban. Hívő szülei, *Sallai Péter és Anna*, gyermekségétől fogva Isten félelmében nevelték, három testvérével együtt.

Fiatalon elfogadta Jézust személyes Megváltójának, és 1990. szeptember 2-án nyilvánosan vallást tett hitéről, bemerítkezve *Torma János* lelkipásztor által.

Érettségi után két évet dolgozott, miközben megértette, hogy az Úr lelkipásztori szolgálatra hívja. Jelentkezett a *kolozsvári Magyar Baptista Teológiai Szemináriumba*, ahol négy évet tanult 1996 és 2000 között.

2000-ben fogadta el a *Nyárádmagyarósi* missziós gyülekezet meghívását. Itt lelkipásztorrá avatták és 11 évig szolgált hűségesen a körzetben. Ékesen szóló prédikátor lett belőle, mindig prioritásként tekintett az igehirdetés szolgálatára, de szívesen vállalt részt a fizikai munkában is (pl. a nyárádmagyarósi imaház építésein). Zenei talentumával is szolgált, gitárral kísérte a közös énekeket.

2001. június 2-án házasságot kötött *Molnár Máriával*, akivel 23 évet élt boldog házasságban. Két gyermekkel áldotta meg őket az Isten: *Eszterrel és Krisztinával*.

2005-ben lehetőség adódott a továbbtanulásra Angliában, amit örömmel megragadott. Családjával együtt kiutazott Wales fővárosába, és a *Cardiffi Egyetemen* szerezte meg a mesteri fokozatot 2006-ban.

2011-ben elfogadta az *aradi 2-es számú Magyar Baptista Gyülekezet* (a későbbi Reménység Gyülekezet) és az Angyalkúti gyülekezet meghívását, és családjával Aradra költözött.

A lelkipásztori szolgálat mellett rendszeresen vállalta az áhítatok és bibliaórai leckék írását, de lektori-fordítói munkát is.

2016-ban doktori diplomát szerzett

gyakorlati teológiából a *Kolozsvári Babeş-Bolyai Tudományegyetemen a Református Tanárképző Karon*. A doktori fokozat megszerzése után a *váradi Baptista Teológián és a Bibliaiskolában* tanított, majd egyetemi docensként oktatott a *budapesti Baptista Teológiai Akadémián*.

Hosszú éveken keresztül volt tagja a *Megyei Küldöttek Tanácsának*, bátran felvállalta nemzetiségét, és foglalkoztatták a magyar közösség érdekei is.

2024 márciusában kezdődtek egészségügyi gondjai. Sajnos, a betegség (vastagbélrák) nagyon agresszíven fejlődött, négyszer műtötték. Sok fájdalom volt része, de sosem panaszkodott. A kórházban töltött hetek alatt sem csüggedt el, végig reménykedett a gyógyulásban. Végül megértette családjával együtt, hogy az Úrnak más terve van vele, mert magához akarja venni őt, amit békésen elfogadott.

Utolsó perceiben is tudatánál volt. A családjától elbúcsúzva 49 éves korában, türelemmel viselt szenvedés után **január 17-én, péntek hajnalban békés szívvel az Úrhoz költözött.**

Egyik barátja és szolgatársa, *Püsök Dániel* lp. megemlékezésének egy részletével fejeződik be a temetésen felolvasott nekrológ.

Elnök testvérünk soraival egyetértve **szövetségünk testvérisége is szeretettel emlékezik Sallai Jakab testvérré**, akiért a fizikai távolság ellenére mindannyian imádkoztunk.

"Fájdalommal a szívemben, de a feláldozás reménységben búcsúzom *Sallai Jakab* testvéremtől, aki egyben szolgatársam, barátom és osztálytársam is volt. Együtt kezdtük a teológiát, évfolyamunkban nyolcan voltunk a *Kolozsvári Magyar Baptista Teológiai Szemináriumban*. Áldott idő volt számunkra az a négy év. Sokat tanultunk Istentől - a tanároktól és egymástól is. Együtt neveltünk, őszintén imádkoztunk, időnként játszottunk is, de volt, amikor könnyeket is hullattunk egymás jelenlétében. Jakabbal végig szobatársak voltunk...

Jakab nagyon értékes tagja volt ennek a közösségnek. Többet hallgatott, mint beszélt, de ha megszólalt, mindig mondott valamit, amire jó volt odafigyelni. Felnéztem rá, mert személyiségünkben eredően sok olyan erény meg volt benne, amikben én nem remekeltem...

A teológia befejezése után szétváltak útjaink, de akárhányszor újra találkoztunk, ugyanolyan őszinte szeretet és barátság volt érezhető a kapcsolatunkban,

mint a kolozsvári évek alatt.

Az a kegyelem is megadatott, hogy Jakabbal a kolozsvári négy éven túl még *Nagy-Britanniában* is együtt tanultunk egy évet, Wales fővárosában, *Cardiffban*. Én egy kedves családnál laktam, elég messze az egyetemtől, de Jakab és családja kapott egy lakást az iskolától, a kollégium szomszédságában. Hogy ne kelljen több órát utaznom a lakásomig, nagyon sokszor meghívott Jakab és Mária, hogy aludjak náluk. Ilyenkor nem csak szállást kaptam tőlük, hanem ételt és sok szeretetet is. El sem képzelitek, milyen jól tud aludni az ember egy nappali kanapéján (a lakásnak csak egy hálószobája volt), ha szeretettel van fogadva. Ebben az időben közeli szemlélője lehettem annak a szeretetnek és gondoskodásnak, amivel Jakab viszonyult feleségéhez és lányaihoz.

Miután 2009-ben *Torontóba* jöttem szolgálni, csak gyéren tudtuk tartani a kapcsolatot, de tudatosan igyekeztünk arra, hogy amikor haza látogattam, találkozzunk mind a nyolcan. Legutóbb 2023 őszén volt egy ilyen nagycsoportos találkozónk.

Mélyen megrendülve olvastam pár hónappal ezelőtt Mária üzenetét az osztálytársak csoportjában, miszerint Jakab komoly betegséggel küzd. Azóta rendszeresen imádkoztunk és bőjtöltünk is Jakab gyógyulásáért. Másfél hónappal ezelőtt meg is látogathattam. Kolozsváron volt kezelésen és egy városszéli panzióban laktak Maresszel és onnan jártak be a kórházba, terápiára. A repülőről leszállva egyenesen hozzájuk mentem. Mint korábban is, szeretettel fogadtak. Fájdalommal láttam a betegség hatását barátomon. Beszélgettünk, imádkoztunk, majd elváltunk egymástól, mert várták a diákok a *Budapesti Baptista Teológiáról*, akiket az online felületen oktatott. Magamban azt kérdeztem, hogy honnan van ennek az embernek energiája és motivációja, hogy még ilyen betegségtől megkínzott testben is kész a tanítás szolgálatára. Persze válaszolnom már nem kellett belső kérdéseimre, mert tudtam, amit ti is tudtok, hogy Jakab az eke szarvára tette a kezét, és amíg Megváltójától erőt kapott hozzá, addig nem tekintet hátra.

Jakab úgy élt, ahogy élni érdemes. Istent szeretve, Jézust szolgálva, a Szentlélek vezetésére figyelve és a hozzá közel és távol állókat felemelve, tisztelve és szeretve.

Példáját követni akarom, és emlékézt szívemben őrzöm, amíg Isten kegyelméből újra találkozhatunk."

Püsök Dániel

KORNYA MIHÁLY

Paraszt-próféta. Nem humor.
Ki Istenétől nem tanul,
Am koptathatja a padot.
Ige az: amit Ő adott.

Szegény volt. Kocsis, mindenes.
ARANNYAL rokon, kis nemes.
A Miska névre hallgatott
És nem szerette a papot.

Míg egyszer szíve összetört
S Isten igáját vette föl.
Papnál különben prédikált,
Lába pihenni meg nem állt.

Próféta lelke szent hevét
Osztotta ingyen szerte szét.
Várad környéke, Budapest
Egy út neki most és megest.

Ragyogott, fénylett a világ.
- Ha akadtak is galibák -
Fehér ruhások mindenütt.
Körötte földre szállt az üdv.

Miskából Mihály lett hamar.
Égett körötte rőt avar
S a zöldellő fák levele
Olykor férgekkel lett tele.

Érlelte buzgóság, a hit.
Jó hír nevelte szárnyait,
S mit ő senkitől el nem vart,
Aggattak rá sok vélt csodát.

Dicsérték eszét, tetteit
S hogy annyi ezret bemeit.
"Sok a halaknak száma is,
De - szölt - volt köztük béka is."

Csalárd beszéd, rossz akarat
Kavart körötte vak vihart.
Mint Pál-Barnabás Márk miatt
Patvarkodtak atyafiak

A semmin is, a rend felett
Ette magát a szent sereg.
Kornya uralmát megvetik,
Csak rossz hírét emlegetik

S ki értők annyit fáradtott,
Fenyítve lett, kizáratott.
Ő megtört szívvel kesereg:
"Bocsássatok meg emberek!"

Kint várt, zörgött az ablakon,
Remélve lesz rá alkalom
S közéjük ismét bemehet.
Kiket annyira szeretett.

Csak éjfél után, hajnalon
Nyert bebocsátást Gyarmaton.
Étték Kornyát. A szíve fáj,
Így érett be Kornya Mihály.

Azóta fénye egyre nő.
Körül ragyogja múlt, jövő,
S ha lesz még eszköz újra itt,
Követni fogja tetteit.

Oláh Lajos (Torontó, 1991)

Miénk lesz a Kánaán / I am Bound for the Land of Canaan

Fűr Béla, 2024

♩ = 70

Albert E. Brumley

1. Keskeny
2. Nap-ról
3. Gyönyörű

Kar:

(3) tus, tudom, o - lyan ré - gen ha - za vár. Ő ha - za vár. Én jól tu -
tus, min - den bü - nöst ha - za vár. Ő ha - za vár. Én jól tu -
dom, tudom, vár az ott - hon, vár az ott - ho - nom. Meg - sze -
dom, é - gi ott - hon vár rám. Meg - sze -
rez - te az üd - vö - met, szent vé - re vé - re meg - men - tett. Ó bol - dog
á - rán.
nap, o - da - fennt lesz szép ha - zám. Majd ha - za é - rünk, mi - énk lesz a Ká - na -
ó boldog nap
án. Ká - na - án.

Hívtál, Uram, megyek, Remegve bár, megyek Kitárt karod felé, Szelid szemed elé. A bűnöm terhe vállamon, Mint átoksúly nehéz nagyon; Ezt fájlalom, ezt fájlalom.
2. Megvallom, hogy Jézus, a Szent, Ki érettem halálba ment, Bűnből megment, bűnből megment!
3. Ha majd Hozzád elérkezem, Átvert kezédbe vedd kezem, Maradj velem, maradj velem! (HH530)

Mariska 4 hónapos volt, mikor az intézetbe került, így igazi gyermeki szeretettel csüggött rajtam, s én boldogan öleltem keblemre. Már 3 éves volt, mikor Szőkepusztára mentem kis pihenőre az édesanyámhoz, és őt is magammal vittem. Az egyik délután, mikor kávéztam neki, dicsekedve mondja vendég-látó édesanyámnak: *mama, nézd addott anyuka kávéját!* Nem is árva ez a kicsi mondtam az édesanyámnak, van neki mamája is meg anyukája is! A kicsi ráfelelt: *és van Úr Jézusa is!* Meghatva hallgattam a feleletet, éreztem, hogy a Szentlélek szólt a kisleányban.

Három éves kisleány érkezett árvaházunkba. Apja meghalt, édesanyja százszázalékos rokkant lett. A Nyugati pályaudvarra mentem érte, ahol a váróterem egyik sarkában állt, szomorú arcocskával. Hozzá mentem, bemutatkoztam, hogy én leszek ezután az anyukája, jó meleg otthonba viszem, szép fehér ágyban fog aludni. Erre olyan boldog lett, hogy egyszeriben megölelt, s a villamoson az utasok meihatva figyelték a kis árva ujjongását és számtalan boldog kérdését. Otthon már csak az volt a kívánsága, hogy az új anyukájával alhasson.

Pöszi ke kicsit lázas volt. Ápolgattam, takargattam, egyszer a kicsi megszólal: *Margit mama, nekem még a tolkom is fáj.* Hol fáj a torkod, Pöszi kék? kérdeztem. A kicsi a gyomrára mutatva mondta: *itt.*

Kirándulási nap következett. Zolika kérdezte: *Margit mama kérem, mi is megyünk kirándulni?* Probára akartam tenni a gyermeket és azt mondtam: *messze van, nehéz felmenni a hegyre.* Janika erre nagy hévvel egy jó ötlettel jött. *Margit mama kérem, nem lehetne csinálni egy négy kerekű kocsit, abba bele tetszene ülni és én meg Zoli felhúznánk a hegyre?* Erre a meiható ajánlatra sütöttük a fasírozottat és a jó lekváros buktát a kirándulásra.

Másnap mikor mentünk a hegyre, Jani és Zoli kis tenyerüket hátamra illesztve

egész úton segítettek fölfelé. Utánunk jött a rákoscsabai prédikátor, *Békefi testvér.* Ezt látva mondta: *„Ugye, fizetnek az árvák?”* Igen, az ilyen őszinte szeretet gazdag jutalma minden fáradságnak.

Komor, zárkózott természetű volt az egyik *IV. polgárista kislány.* A serdülőkor nehéz éveiben lévén sok panasz érkezett reá a felnőttek részéről. Egy alkalommal behívtam szobámba és az Úrtól előzőleg kikért szeretettel beszélgettem vele. Nézd I-ke, miért nem vagy engedelmesebb? N. Neni azt mondja, nem veszed figyelembe, amit mondanak és durván visszafelelelsz. R. neni azt mondta, nem végzed el a részedre bocsott feladatot. I-kém, mondtam neki, nem jobb, ha engedelmes vagy, és akkor mindenki szeret? A leányka sírni kezdett és elkeseredetten felkiáltott: *„Margit mama, hát én nem tudom, hogy olyan vagyok!”* Megsajnáltam s mondtam neki: I-kém, az Úr Jézus meg tud téged áldani! Jöjj, boruljunk le az Ő lábaihoz. I-ke bűnbánattal tárta ki szívét, s azután kel-

lemes változás látszott meg az életén. Elgondolkoztam ezen a mondaton: *„Hát én nem tudom, hogy olyan vagyok!”* Mi felnőttek is sokszor elmondhatnánk ezt. Hányszor vagyunk szeretetlenek, hányszor okozunk fájdalmat valakinek és hányszor nem vesszük komolyan feladatunkat, amit az Úr elvár tőlünk. Kiáltunk fel mi is: *„Vizsgáld meg engem Uram!”*

Pista és Balázs büntetést kaptak. Jó mama a szobában az egyiket az

egyik, a másikat a másik sarokba állította. A konyhában jó ebéd készült. Balázs megtudta, hogy túró palacsinta is lesz. Félve, hátha ők nem kapnak, kezdte Pistát biztatni: *„Pista, te, hallod? Gyere, kérjünk bocsánatot, hogy mi is kapjunk finom palacsintát!”* Pista is így látta jónak, mentek hát mind a ketten és még ebéd előtt elintézték a dolgot.

A nem iskolaköteles kicsinyek, nyolcan-tizen az udvaron játszadoztak, közben egy *őszeres bácsi* betért s elkiáltotta magát: *„Őcskavasat, rongyot, üvegeket és a gyermekeket látva hozzátette, rossz gyermekeket veszek!”* A gyermekek ijedükben egy helyre összeszaladtak, várva mi fog történni. Egyszer csak a legfelénkebb közöttük, *Beharka Pali bácsi* négyéves fia kiáll, mint egy hős, kiterjesztette remegő két kis kezét védő-

leg a többi előtt s mondta: *„Bátyi kélem, ezek mind jó gyerekek!”* Édesapjához méltóan a kis fia is megvédte kis árva barátait.

Ebben a meghitt, kedves árvaházi családkörben a gyermeki szívek hálás-szeretetének olyan megnyilvánulását éltem át egy alkalommal, melyre egész életemben boldogan gondolok vissza.

Rózsanyílás idején, szép májusi nap reggelén, *születésnapomon* korán kelttem, s mint szoktam, először is sorra néztem a gyermekeket. Nagy meglepetésemre az előszoba ajtót, melyet én szoktam kinyitni, már nyitva találtam. Benyitottam az ebédlőbe, onnan olyan rózsáillat áradt felém, hogy egész menyeyei érzés hatott át. Egy ének jutott eszembe, a mennyi hajlékairól szól, hogy ott leng édes virágillat, s öröm, vég nélküli... Az ebédlőben csoda szépség fogadott. Egy négy méter hosszú asztal és két másfél méteres, tele voltak rakva koszorú szerűen rózsával. Ahol én szoktam ülni, ott még külön is egy kis rózsakoszorú, közepén egy váza, nagy csokor rózsával. A gyermekek ragyogó szemekkel és sugárzó arccal vártak reám, hogy egy nagyobb fiú által költött verssel és énekkel köszöntsének.

Mikor megláttam a sok rózsát, megijedtem, arra gondolva, hogy tiltott úton szereztek, és annyit mondtam: *Jaj gyermekek!* A tízéves Zolika megérezte, mit gondolok és boldogan mondta: *Margit mama kérem, ne tessék megijedni, nem loptuk a rózsát.* Elmondták, hogy tegnap elmentek minden villába az árvaház környékén, ahol gyönyörű rózsakertek voltak, s kértek a néniktől rózsát. Mondták, hogy a *Margit mamának születésnapja lesz és szeretnék meglepni, örömet szerezni neki.* A tulajdonosokat meihatotta az árva gyermekek nemes szíve, elhalmozták hát őket rózsával, és ők is boldogok voltak, hogy nekem ilyen örömet szerezhetek. Engem meg nagyon meihatott ez a gyermeki hűség és szeretet. Igyekeztem ezt megjutalmazni. Aztán együtt adtunk hálát, áldást kérve, én a gyermekekre és ők én reám.

Ezen kívül is őrzöm a lelkemben a gyermeki szív szeretetének sok drága kifejezését, mely erőt adott ahhoz, ami nehéz volt – mellyel semmi földi jutalom fel nem ért volna.

Évtizedeken át ágyam felett függött az egyik gyermekünk által készített kis kép: *„Az én igám gyönyörűséges”* felirattal, melyet naponta olvasva, erősített szolgálatomban. (folytatjuk)

Heckmann Margit